„Acesta este omul”, conform lui Vasile cel Mare

Circulară pastorală de Anul Nou 2022

Mitropolitul Nafpaktos și Sfântul Vlasios Hierotheos

Sursa: Revista „Intervenție Ecleziastică”, numărul 305. Decembrie 2021.

Republicat de pe: https://www.parembasis.gr

Dragi copii în Domnul,

Astăzi este o zi plină de bucurie, cu sărbătoarea Tăierii Împrejur a Domnului nostru Iisus Hristos și sărbătoarea lui Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadociei. Cu aceste două sărbători, a Domnului nostru Iisus Hristos și a prietenului lui Hristos, anume Vasile cel Mare, începe noul an 2022 și îl dorim să fie binecuvântat de Dumnezeul Treimic.

Cu acest nou an, lăsăm în urmă necazurile anului trecut și începem cu speranțe noi și sănătoase pentru noul an, atât pentru noi înșine, cât și pentru Biserică, pentru patria noastră și pentru întreaga lume.

În această zi aș dori să fac referire la un discurs al lui Vasile cel Mare care se celebrează astăzi, despre faptul că, în ciuda necesității lucrurilor materiale pentru viața noastră, nu ar trebui să ne agățăm de ele, deoarece am fost creați cu alte standarde, mai înalte, pentru cele veșnice. Desigur, folosim tot ce ni se oferă pentru întreținerea noastră în această lume, dar trebuie să știm că avem un destin superior.

Printre altele, în acest discurs, Vasile cel Mare definește ce este omul și care este destinul său. Omul este o minte îmbrăcată cu trup potrivit și potrivit, este modelat de meșterul atotînțelept încă din pântecele mamei sale, iar momentul nașterii îl scoate la lumină din acele camere întunecate. Nimic nu se întâmplă de la sine, ci se întâmplă cu energia creatoare a lui Dumnezeu.

Vasile cel Mare prezintă apoi scopul creării omului și sensul existenței sale.

În primul rând, el subliniază care este relația omului cu creația. El spune: „Acesta este începutul lumii. Astfel, creația este făcută un teren de antrenament pentru virtute.” Adică, omul a fost numit de Dumnezeu să conducă peste tot ce este pe pământ și, într-adevăr, toată creația a fost răspândită înaintea omului, pentru ca ea să poată fi un teren de antrenament pentru virtutea sa.

Aceasta înseamnă că omul nu poate fi dependent de creație, nu poate fi sclavul creației, ci trebuie să o considere ca pe o sală de sport pentru a crește în virtute.

Apoi, scopul omului este să aibă o relație cu Dumnezeu, nu să trăiască autonom. Vasile cel Mare spune: „Așa stă legea de a-L imita pe Creator în putere și de a schița pe pământ ordinea cerească.” Adică, omului i s-a dat o lege pentru a-L imita pe cât posibil pe Creatorul său și pentru a schița pe pământ ordinea cerească.

Acesta este un motiv minunat care arată cum ar trebui să trăiască omul. El are în el legea, care este starea sa naturală, de a-L imita pe Creatorul său și de a trasa, de a picta pe pământ ordinea care domnește în cer, adică de a-i imita pe îngeri și pe sfinți.

Dincolo de aceasta, omul trebuie să se gândească că va da socoteală de acțiunile sale Creatorului său la timpul potrivit. El spune: „Acesta se împotrivește când este chemat de aici. Acesta stă înaintea Dumnezeului care l-a trimis. Acesta este responsabil, acesta primește răsplata celor de aici.” Adică, omul este temporar aici pe pământ și va fi chemat să se înalțe la cer și va sta înaintea scaunului de judecată al lui Hristos și, bineînțeles, va fi judecat și va primi răsplata pentru ceea ce a făcut cât a trăit pe pământ.

Aceasta este o mare viziune despre om a lui Vasile cel Mare, care reprezintă învățătura Bisericii despre om, așa cum este prezentată în Sfânta Biblie și în întreaga sa tradiție. Omul nu face parte din lumea actuală, nu este un accesoriu al naturii, ci a fost creat de Dumnezeu pentru a fi conducătorul naturii și a umbla în El. Misiunea sa aici, în lume, este de a contura pe pământ „ordinea din ceruri”.

Acest mesaj al Sfântului Vasile cel Mare, prăznuit astăzi, este oportun. Actualitatea acestui mesaj este legată de faptul că noi, creștinii moderni, ne-am coborât mult standardul vieții. Suntem complet ocupați cu viața de zi cu zi, care ne devorează, mintea noastră este întunecată, întrucât se identifică cu rațiunea, pasiunile și mediul înconjurător, ceea ce constituie căderea - suntem robi ai creației în loc să o dominăm - uităm legea dată nouă pentru a-L imita pe creatorul nostru și ne facem propriile legi pentru a-L marginaliza pe Dumnezeu în viața noastră - ne stabilim propriile reguli în loc să trăim după voia lui Dumnezeu - și credem că vom trăi mulți ani pe pământ, iar când va veni vremea datoriei comune, unii cred că vor fi conduși la „zero absolut", la o viață fără Dumnezeu și fără răspundere pentru faptele noastre.

De fapt, toate discuțiile despre pandemie și despre cum să o gestionăm ne captează pe deplin interesul, ca și cum am fi ființe auto-existente, fără a raporta nimănui și fără a avea un viitor.

Dragi copii în Domnul,

Noul an ne oferă o oportunitate de a reflecta asupra cine suntem și cum ar trebui să trăim. Am fost creați de Dumnezeu pentru a trăi veșnic cu El, trebuie să trăim conform lui Dumnezeu și Îi vom da socoteală pentru ceea ce facem aici pe pământ, în scurtul timp pe care îl vom trăi.

De aceea, în această zi vă urez un an bun și binecuvântat, așa cum am făcut-o la început, și să putem aplica porunca dată de Apostolul Pavel ucenicul său Timotei: „Luptă-te lupta cea bună a credinței , apucă viața veșnică" (1 Timotei 6:12).

Cu dorințe paterne

Metropolitanul

+ Hierotheos din Nafpaktos și Sfântul Blaise.